

สรุป

หลักกฎหมายอาญา เล่ม 3

มาตรา 206 – 287/2

(CRIMINAL LAW 3)

เหมาะสำหรับ

- นักเรียน และ นักศึกษากฎหมาย
 - ผู้เตรียมสอบในระดับต่างๆ
 - ผู้สนใจศึกษากฎหมายทั่วไป
-

ณัฐกร สุดใจใหม่

ผู้พิพากษา

สรุป

หลักกฎหมายอาญา เล่ม 3

มาตรา 206 – 287/2

(**Criminal Law 3**)

หน้าลิขสิทธิ์

สรุปหลักกฎหมายอาญา เล่ม 3

มาตรา 206 – 287/2

(Criminal Law 3)

ณัฐกร สุดใจใหม่

ISBN (E-book) 978-616-593-746-7

สิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์

ราคา 100 บาท

(สงวนลิขสิทธิ์)

จัดทำโดย นายณัฐกร สุดใจใหม่

สารบัญ

บทที่ 1. ความผิดเกี่ยวกับศาสนา	1
ตอนที่ 1. ความผิดฐานเหยียดหยามศาสนา	1
ตอนที่ 2. ความผิดฐานก่อให้เกิดความวุ่นวายในที่ประชุมศาสนิกชน	3
ตอนที่ 3. ความผิดฐานแต่งกาย หรือใช้เครื่องหมายที่แสดงว่าเป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวชโดยมิชอบ	6
บทที่ 2. ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน	9
ตอนที่ 1. ความผิดฐานเป็นอั้งยี่	9
ตอนที่ 2. ความผิดฐานเป็นช่องโจร	12
ตอนที่ 3. ความผิดฐานเป็นผู้เกี่ยวข้อง หรือเกี่ยวพันกับอั้งยี่ หรือช่องโจร	19
ตอนที่ 4. ความผิดฐานประพฤติดนเป็นปกติธุระในการจัดที่พำนัก ที่ซ่อนเร้น หรือที่ประชุมแก่บุคคลซึ่งตนรู้ว่าเป็นผู้กระทำความผิด	27
ตอนที่ 5. ความผิดเกี่ยวกับการจลาจล	34

บทที่ 3. ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน 43

ตอนที่ 1. ความผิดฐานเตรียมวางเพลิง และวางเพลิงเผาทรัพย์ผู้อื่น 43

ตอนที่ 2. ความผิดฐานทำให้เกิดเพลิงไหม้ 57

ตอนที่ 3. ความผิดฐานทำให้เกิดการระเบิด 61

ตอนที่ 4. ความผิดฐานกระทำการอย่างใดๆ แก้อาคาร สิ่งปลูกสร้าง ฯลฯ

และฐานเป็นผู้มีวิชาชีพเกี่ยวกับอาคาร หรือสิ่งปลูกสร้าง 66

ตอนที่ 5. ความผิดฐานกระทำการอย่างใดๆ เกี่ยวกับการใช้น้ำ 72

ตอนที่ 6. ความผิดฐานกระทำการอย่างใดๆ แก่ทางสาธารณ ประตุน้ำ

ทำนบ เขื่อน ฯลฯ 75

ตอนที่ 7. ความผิดฐานกีดขวางทางรถไฟ หรือรถราง 79

ตอนที่ 8. ความผิดฐานกระทำการอย่างใดๆ แก่ประการการ พุน้ำ สัญญาณ

ฯลฯ 82

ตอนที่ 9. ความผิดฐานกระทำการอย่างใดๆ แก่ยานพาหนะขนส่ง

และฐานใช้ยานพาหนะรับจ้างขนส่งคนโดยสาร 85

ตอนที่ 10. ความผิดฐานกระทำการอย่างใดๆ แก่สิ่งที่ใช้ในการผลิต ในการส่ง

พลังงานไฟฟ้า หรือในการส่งน้ำ 93

ตอนที่ 11.ความผิดฐานกระทำการอย่างใดๆ ทำให้การสื่อสารสาธารณะ

ขัดข้อง 96

ตอนที่ 12.ความผิดฐานปลอมปนอาหาร ยา หรือเครื่องอุปโภคบริโภค 99

ตอนที่ 13.ความผิดฐานเอาของมีพิษ หรือสิ่งอื่น เจือลงในอาหาร

หรือน้ำ 103

บทที่ 4.ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา 109

ตอนที่ 1.ความผิดฐานปลอมเงินตรา 109

ตอนที่ 2.ความผิดฐานแปลงเงินตรา 116

ตอนที่ 3.ความผิดฐานทำให้เหรียญกระษาปณ์น้ำหนักลดลง 119

ตอนที่ 4.ความผิดฐานนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งเงินตราปลอม หรือแปลง 122

ตอนที่ 5.ความผิดฐานมีไว้เพื่อนำออกใช้ซึ่งเงินตราปลอม หรือแปลง 124

ตอนที่ 6.ความผิดฐานนำออกใช้ซึ่งเงินตราเมื่อรู้ว่าปลอมหรือแปลง 126

ตอนที่ 7.ความผิดฐานทำหรือมีเครื่องมือ หรือวัตถุสำหรับปลอม

หรือแปลง 129

ตอนที่ 8.ความผิดเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศ 131

ตอนที่ 9.ความผิดหลายกระทงเกี่ยวกับเงินตรา	136
ตอนที่ 10.ความผิดฐานทำบัตรหรือโลหะธาตุคล้ายคลึงเงินตรา	143
บทที่ 5.ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร	148
ตอนที่ 1. ความผิดฐานปลอมเอกสาร	148
ตอนที่ 2. ความผิดฐานปลอมเอกสารสิทธิหรือเอกสารราชการ	167
ตอนที่ 3. ความผิดฐานปลอมเอกสารพิเศษ	177
ตอนที่ 4. ความผิดฐานแจ้งให้เจ้าพนักงานจดข้อความอันเป็นเท็จ	183
ตอนที่ 5. ความผิดฐานใช้หรืออ้างเอกสารปลอม	186
บทที่ 6.ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์	197
ตอนที่ 1. ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอม	197
ตอนที่ 2. ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่แท้จริง	203
บทที่ 7.ความผิดเกี่ยวกับเพศ	211
ตอนที่ 1. ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่น	211
ตอนที่ 2. ความผิดฐานกระทำชำเราเด็ก	233

ตอนที่ 3.ความผิดฐานกระทำอนาจารผู้อื่น	243
ตอนที่ 4.ความผิดฐานกระทำอนาจารเด็ก	248
ตอนที่ 5.ความผิดฐานพาผู้อื่นไปเพื่อการอนาจาร	254
ตอนที่ 6.เหตุที่ต้องรับโทษหนักขึ้น	260
ตอนที่ 7.ความผิดฐานบันทึกภาพหรือเสียงการกระทำชำเรา หรือการ กระทำอนาจาร	264
ตอนที่ 8.ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก	267
ประวัติผู้เขียน	

บทที่ 1. ความผิดเกี่ยวกับศาสนา

ตอนที่ 1. ความผิดฐานเหยียดหยามศาสนา

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 206 บัญญัติว่า “ผู้ใดกระทำด้วยประการใดๆ แก้วัตถุหรือสถานที่อันเป็นที่เคารพในทางศาสนาของหมู่ชนใด อันเป็นการเหยียดหยามศาสนานั้น ต้องระวางโทษ...”

หลักกฎหมาย

1.) ความผิดตามมาตรา 206 เป็นการกระทำต่อ “**วัตถุ**” (อาทิ พระพุทธรูป, คัมภีร์

ไบเบิล, คัมภีร์อัลกุรอาน) หรือ “สถานที่” (อาทิ โบสถ์, มัสยิด) อันเป็นที่เคารพในทางศาสนา ของชุมชน ไม่ว่าศาสนาใดก็ตาม

2.) การกระทำอันเป็นการเหยียดหยาม ศาสนา อาทิ การใช้ไม้ทุบตีเกศเศียรพระพุทธรูป (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ 5199/2533) การ แต่งกายเป็นภิกษุแล้วใช้เท้าข้างหนึ่งยืนอยู่บน ฐานพระพุทธรูปปางห้ามญาติ โดยทำอยู่บน ส่วนหนึ่งของพระบาทพระพุทธรูป ยกมือขวาขึ้น เลียนแบบพระพุทธรูป ใบหน้าแสดงท่าทาง ล้อเลียนถลึงตาอ้าปาก (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ 1807/2550)

3.) การเหยียดหยามผู้สืบทอดศาสนา (อาทิ ภิกษุ, สามเณร, นักบวช) ไม่เป็นความผิด

ตามมาตรานี้ เนื่องจากมิใช่เป็นการกระทำ
ต่อวัตถุ หรือสถานที่ ***แต่อาจเป็นความผิดฐาน
ดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้าตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 393 เพราะการเหยียดหยามเป็นการ
กระทำความผิดลักษณะหนึ่งของการดูหมิ่น
(เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ 8016/2556)

ตอนที่ 2. ความผิดฐานก่อให้เกิดความ วุ่นวายในที่ประชุมศาสนิกชน

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 207
บัญญัติว่า “ผู้ใดก่อให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในที่
ประชุมศาสนิกชนเวลาประชุมกัน นมัสการ หรือ
กระทำพิธีกรรมตามศาสนาใดๆ โดยชอบด้วย
กฎหมาย ต้องระวางโทษ...”

หลักกฎหมาย

1.) ความผิดตามมาตรา 207 เป็นการก่อให้เกิดความวุ่นวาย ขณะที่มีการประชุม นมัสการ หรือทำพิธีกรรมทางศาสนาโดยชอบด้วยกฎหมาย เช่น ในขณะที่มีการชุมนุมเพื่อกระทำพิธีสวดมนต์ทำบุญฉลองกระดูกผู้ตาย ตามพุทธศาสนาบนหอสวดมนต์ นายไก่อส่งเสียงเอะอะอื้อฉาว และต่อว่าพระสงฆ์ในหอสวดมนต์ว่า “พระนี่ยุ่งจริง พระไม่มีความหมาย” จากนั้นนายไก่อชักปืนพกออกจากเอวแล้วหันปากกระบอกปืนมาทางพระสงฆ์ (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ 1100/2516) ***แต่หากเป็นการกระทำ “ก่อน” หรือ “หลัง” การประชุม นมัสการ หรือทำพิธีกรรมทางศาสนาเสร็จสิ้นลง ไม่เป็น

ความผิดตามมาตรานี้ เช่น นายไก่อื้อใช้อาวุธปืนยิงนายเป็ดจนถึงแก่ความตายในบริเวณวัด ซึ่งในขณะนั้นยังไม่มีการประชุมศาสนิกชน หรือกระทำการพิธีกรรมทางศาสนา ถือไม่ได้ว่านายไก่อื้อมีเจตนาก่อให้เกิดความวุ่นวายในที่ประชุมศาสนิกชน จึงไม่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 207 (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ 1354-1355/2515) ***ข้อสังเกต นายไก่อื้อยังคงมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 และฐานพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 371

2.) หากเป็นการก่อให้เกิดความวุ่นวายในการประชุม นมัสการ หรือทำพิธีกรรมทางศาสนา

โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ย่อมไม่เป็นความผิดตามมาตรานี้ เช่น การจัดพิธีเวียนเทียนบนท้องถนนหลวงกีดขวางทางสัญจร เป็นการทำพิธีกรรมทางศาสนาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่นายไก่อ่ก่อความวุ่นวายขึ้นในพิธีเวียนเทียนนี้ จึงไม่เป็นความผิดตามมาตรา 207

ตอนที่ 3. ความผิดฐานแต่งกาย หรือใช้เครื่องหมายที่แสดงว่าเป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช โดยมีชอบ

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 208 บัญญัติว่า “ผู้ใดแต่งกาย หรือใช้เครื่องหมายที่แสดงว่าเป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช

ในศาสนาใดโดยมิชอบ เพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่า
ตนเป็นบุคคลเช่นนั้น ต้องระวางโทษ...”

หลักกฎหมาย

1.) ความผิดตามมาตรา 208 เป็นกรณีที่
บุคคลแต่งกาย หรือใช้เครื่องหมายที่แสดงว่า
เป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวชใน
ศาสนาใดโดยมิชอบ อาทิ ผู้ที่ไม่ได้รับการ
อุปสมบทเป็นภิกษุตามหลักศาสนาพุทธ แต่ได้
แต่งกายนุ่งห่มจีวรอย่างภิกษุ และจะต้องกระทำ
เพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนเป็นบุคคลเช่นนั้น
แต่หากเป็นการแต่งกาย หรือใช้เครื่องหมายโดย
ไม่มีเจตนาเพื่อให้บุคคลอื่นหลงเชื่อ เช่น
การแต่งกายเป็นภิกษุ หรือสามเณรของนักแสดง
เพื่อแสดงภาพยนตร์ หรือละคร ย่อมไม่เป็น

ความผิดตามมาตรา

2.) ความผิดฐานนี้มักจะเกี่ยวพันกับความผิดฐานอื่นๆ อาทิ ความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา 341 เช่น นายไก่อแต่งกายนุ่งห่มจีวรเป็นภิกษุโดยมิชอบ แล้วทำการหลอกลวงนายเปิดว่าตนเป็นภิกษุเพื่อให้ นายเปิดส่งมอบเงินให้โดยอ้างว่าเพื่อเป็นการทำบุญสะเดาะเคราะห์ นายเปิดหลงเชื่อจึงส่งมอบเงินให้แก่ นายไก่อ 1,000 บาท การกระทำของนายไก่อเป็นความผิดฐานแต่งกายเป็นภิกษุโดยมิชอบตามมาตรา 208 และยังเป็นความผิดฐานฉ้อโกงตามมาตรา 341 ด้วย

บทที่ 2.ความผิดเกี่ยวกับความสงบ สุขของประชาชน

ตอนที่ 1.ความผิดฐานเป็นอั้งยี่

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 209
บัญญัติว่า “ผู้ใดเป็นสมาชิกของคณะบุคคลซึ่ง
ปกปิดวิธีดำเนินการและมีความมุ่งหมายเพื่อการ
อันมิชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นกระทำความผิด
ฐานเป็นอั้งยี่ ต้องระวางโทษ...

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นหัวหน้า ผู้จัดการ
หรือผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในคณะบุคคลนั้น ผู้นั้น
ต้องระวางโทษ...”

หลักกฎหมาย

1.) “**คณะบุคคล**” หมายความว่าบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งอาจเป็นกลุ่มบุคคล หรือนิติบุคคลในรูปแบบต่าง ๆ (อาทิ บริษัท, ห้างหุ้นส่วนจำกัด)

2.) การปกปิดวิธีดำเนินการ หมายความว่า คณะบุคคลนั้นมีการดำเนินการอย่างลับ ๆ ไม่เปิดเผยให้บุคคลภายนอกทราบ

ความมุ่งหมายเพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย หมายความว่ารวมถึง ความมุ่งหมายเพื่อการกระทำความผิดอาญา (อาทิ ตั้งกลุ่มเพื่อจำหน่ายยาเสพติด, ตั้งกลุ่มเพื่อลักพาตัวเรียกค่าไถ่) และการกระทำความผิดทางแพ่ง (อาทิ ตั้งกลุ่มเพื่อสนับสนุนการมีชู้)

3.) เมื่อบุคคลใดเข้าเป็นสมาชิกของคณะบุคคลซึ่งปกปิดวิธีดำเนินการและมีความมุ่งหมายเพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมายแล้วย่อมถือเป็นความผิดสำเร็จทันที ไม่ว่าคณะบุคคลนั้นจะได้กระทำการอันมิชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ 5682/2559) เช่น นายไก่อ่วมร่วมกลุ่มบุคคลชื่อ “พลังเม็ด” ซึ่งปกปิดวิธีดำเนินการ และมีวัตถุประสงค์เพื่อจำหน่ายยาเสพติด การกระทำของนายไก่อ่วมเป็นความผิดสำเร็จฐานเป็นอั้งยี่ตามมาตรา 209 ทั้งนี้ ไม่ว่ากลุ่มดังกล่าวจะได้จำหน่ายยาเสพติดตามวัตถุประสงค์แล้วหรือไม่

4.) ผู้เป็นหัวหน้า ผู้จัดการ หรือผู้มี

ตำแหน่งหน้าที่ในคณะบุคคล (อาทิ รองหัวหน้า
เลขานุการ) จะต้องรับโทษหนักขึ้นมาตรา 209
วรรคสอง

ตอนที่ 2.ความผิดฐานเป็นช่องโจร

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 210
บัญญัติว่า “ผู้ใดสมคบกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป เพื่อ
กระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่บัญญัติ
ไว้ในภาค 2 นี้ และความผิดนั้นมีกำหนดโทษ
จำคุกอย่างสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ผู้นั้นกระทำ
ความผิดฐานเป็นช่องโจร ต้องระวางโทษ...

ถ้าเป็นการสมคบเพื่อกระทำความผิดที่มี
ระวางโทษถึงประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือ
จำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ผู้กระทำต้อง

ระวางโทษ...”

หลักกฎหมาย

1.) ความผิดฐานเป็นช่องโจร จะต้องเป็นการ “**สมคบ**” (การร่วมคบคิดกัน) ตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป (ต่างกับความผิดฐานเป็นอั้งยี่ตามมาตรา 209 ที่เป็นคณะบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป)

2.) เป็นการสบคบกันเพื่อกระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา ภาค 2 กล่าวคือความผิดตั้งแต่ลักษณะ 1 ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรจนถึงลักษณะ 13 ความผิดเกี่ยวกับศพ (มาตรา 107 - 336/4) และความผิดนั้น มีกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป (ต่างกับความผิดฐานเป็นอั้งยี่ซึ่งมีความมุ่ง